

Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor (AEPD) cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei

(2009/C 2/03)

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU PROTECȚIA DATELOR,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 286,

având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 8,

având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾, în special articolul 41,

având în vedere solicitarea unui aviz primită la 15 mai 2008 din partea Comisiei Europene în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001,

ADOPTĂ URMĂTORUL AVIZ:

I. INTRODUCERE

Propunerea

1. La 30 aprilie 2008, Comisia a adoptat o propunere de regulament al Parlamentului european și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (denumită în continuare: „propunerea”) ⁽³⁾. Propunerea a fost trimisă de către Comisie AEPD spre consultare, în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001/CE, și a fost primită de AEPD la 15 mai 2008.
2. Obiectivul propunerii este acela de a aduce o serie de modificări de substanță Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele ⁽⁴⁾ Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei. În memorandumul explicativ, Comisia expune motivele pentru revizuirea regulamentului existent. Comisia menționează „Inițiativa europeană în materie de transparență” ⁽⁵⁾, în care se face apel pentru o mai mare transparență, regulamentul privind aplicarea Convenției de la Aarhus ⁽⁶⁾ instituțiilor și organismelor comunitare, care are legătură cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 în ceea ce privește accesul la documentele care conțin informații privind

mediul, precum și la jurisprudența Curții de Justiție și la plângerile soluționate de către Ombudsmanul European, în ceea ce privește Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Consultarea AEPD

3. AEPD salută faptul că este consultată și recomandă includerea de trimiteri la această consultare în considerentele propunerii, într-un mod similar celui din cadrul altor texte legislative asupra cărora a fost consultată AEPD, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
4. Atenția AEPD a fost atrasă în special de faptul că propunerea conține o dispoziție care se referă la relația delicată dintre accesul la documente și dreptul la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal, respectiv articolul 4 alineatul (5) propus. Analiza acestei dispoziții va constitui partea esențială a prezentului aviz.
5. Cu toate acestea, avizul nu se limitează doar la această analiză. Analiza este precedată de observații referitoare la contextul propunerii și la domeniul său de aplicare. După analiza articolului 4 alineatul (5) sunt abordate și alte chestiuni, cum ar fi dreptul de acces la datele cu caracter personal în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

II. CONTEXTUL ȘI DOMENIUL DE APLICARE A PROPUNERII

Contextul

6. Propunerea a fost precedată de o consultare publică. În memorandumul explicativ, Comisia menționează faptul că a ținut seama de opiniile majorității participanților la această consultare publică.
7. După adoptarea propunerii, la 2 iunie 2008, a avut loc o dezbatere publică în cadrul Parlamentului European, organizată de către Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. Cu această ocazie, unele dintre părțile interesate și-au exprimat opinia cu privire la propunere. De asemenea, AEPD a făcut și unele comentarii provizorii. Cu această ocazie, reprezentanții Comisiei Europene — ca reacție la diverse comentarii — au subliniat faptul că propunerea reflectă starea actuală, Comisia fiind deschisă la discuții cu privire la text și la a lua în considerare propunerile de îmbunătățire a propunerii, fără a exclude variantele alternative.

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ Doc. COM(2008) 229 final.

⁽⁴⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽⁵⁾ Proces-verbal al ședinței Comisiei nr. 1721 din 9 noiembrie 2005, punctul 6; a se vedea, de asemenea, documentele SEC(2005) 1300 și SEC(2005) 1301.

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

8. AEPD a considerat această abordare deschisă drept o oportunitate și are în vedere să aducă în discuție o variantă alternativă de text pentru articolul 4 alineatul (5) propus. În plus, o astfel de abordare deschisă se potrivește perfect noțiunii de transparență: promovarea unei bune guvernante și asigurarea participării societății civile [a se vedea de exemplu articolul 15 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene].
9. În pofida nesiguranței cu privire la soarta Tratatului de la Lisabona de la momentul emiterii avizului, nu ar trebui ignorată perspectiva cadrului juridic din temeiul noului tratat.
10. Propunerea se bazează pe articolul 255 din Tratatul CE care conferă dreptul de acces la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei. În momentul intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, acest articol va fi înlocuit cu articolul 15 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Articolul 15 extinde dreptul de acces la documentele tuturor instituțiilor, organismelor, birourilor și agențiilor Uniunii Europene. Acest articol modifică articolul 255, printre altele, prin introducerea principiului general de deschidere [articolul 15 alineatul (1)] și prin obligarea Parlamentului European și a Consiliului să asigure publicarea documentelor care se referă la procedurile legislative.
- Domeniul de aplicare: noțiunea de documente*
11. Propunerea se aplică tuturor documentelor care intră sub incidența definiției din articolul 3 litera (a) propus. Definiția este următoarea: prin „document” se înțelege orice conținut, indiferent de suport (scris pe hârtie sau stocat sub formă electronică, înregistrare sonoră, vizuală sau audiovizuală); redactat de către o instituție și transmis în mod oficial la unul sau mai mulți destinatari, înregistrat sau primit de către o instituție în alt mod; datele existente în sistemele de stocare, prelucrare și recuperare electronică reprezintă documente dacă pot fi extrase sub formă de imprimat sau copie electronică, folosind instrumentele disponibile de exploatare a sistemului.
12. Motivul citării integrale a acestei definiții este acela că ridică o serie de semne de întrebare cu privire la domeniul de aplicare a regulamentului.
- obiectul dreptului de acces: este o foaie de hârtie (sau echivalentul electronic al acesteia) sau are un sens mai larg: informații despre activitățile instituțiilor UE sau informații deținute de acestea, indiferent de existența unui document?
  - care este sensul limitării domeniului de aplicare a regulamentului la documente care au fost transmise formal unuia sau mai multor destinatari sau care au fost înregistrate sau primite de către o instituție în alt mod?
  - diferența dintre domeniul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
13. Punctul de plecare al regulamentului îl constituie accesul la documente, și nu accesul la informații ca atare. Aceasta este noțiunea avută în vedere în articolul 255 din Tratatul CE. Tratatul de la Lisabona nu va duce la o modificare substanțială. Noul tratat doar clarifică faptul că suportul unui document nu reprezintă un factor decisiv. Totuși, Tribunalul de Primă Instanță a arătat în cauza WWF că „ar fi contrar cerinței de transparență pe care se fundamentează Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ca instituțiile să se prevaleze de inexistența unui document pentru a se sustrage aplicării acestui regulament” (?). Așadar, conform tribunalului, instituțiile vizate trebuie să elaboreze și să păstreze, în măsura posibilului și într-un mod nearbitrar și previzibil, documentația referitoare la activitățile desfășurate. În caz contrar, dreptul de acces la documente nu poate fi exercitat într-o manieră eficientă.
14. În acest context, pe de o parte, propunerea include în mod explicit în conceptul de document „datele existente în sistemele de stocare, prelucrare și recuperare electronică” atunci când acestea pot fi extrase. AEPD consideră că această definiție se apropie foarte mult de definiția prelucrării datelor cu caracter personal din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și extinde eventuala suprapunere cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. Solicitățile de acces la simple liste de nume și/sau alte date cu caracter personal par să fie tot mai multe — și ca urmare a evoluției instrumentelor disponibile pentru exploatarea sistemelor electronice — și, prin urmare, devine cu atât mai importantă soluționarea eventualelor zone de tensiune între regulamente, precum și relațiile cu celelalte instrumente disponibile, cum ar fi accesul la datele cu caracter personal (a se vedea mai jos, punctele 64-67).
15. Pe de altă parte, conform propunerii Comisiei, un document „există” doar dacă a fost deja trimis unor destinatari sau a fost circulat în cadrul instituției sau a fost înregistrat în alt mod. AEPD consideră că nu este nici pe departe clar în ce măsură această formulare ar limita domeniul de aplicare a regulamentului fiind, astfel, contrară principiilor de deschidere și participare a publicului. Din păcate, memorandumul explicativ oferă prea puține clarificări în acest sens. Prin urmare, AEPD propune clarificarea conceptului de „document” din propunerea Comisiei, fie chiar în dispoziția respectivă, fie într-un considerent.
16. Fără a intra într-o analiză detaliată a posibilelor interpretări ale acestor dispoziții de maximă importanță, AEPD subliniază faptul că, în pofida modificărilor conceptului de „document” propus de Comisie, încă mai există o diferență între domeniul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și domeniul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001. În conformitate cu articolul 3 alineatul (2), Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică doar

(?) Hotărârea din 25 aprilie 2007, cauza T-264/04, WWF European Policy Programme împotriva Consiliului Uniunii Europene, punctul 61.

„prelucrării de date cu caracter personal, efectuate total sau parțial prin mijloace automatizate, precum și prelucrării prin alte mijloace decât cele automatizate a datelor cu caracter personal care fac parte dintr-un sistem de evidență sau care sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență”. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică tuturor documentelor deținute de către o instituție.

17. Deși prelucrarea manuală a datelor cu caracter personal devine mai puțin importantă, este necesar să se țină cont de faptul că, în cadrul instituțiilor și al organismelor Uniunii Europene, mai sunt încă în uz dosarele pe hârtie. În cazul în care astfel de dosare pe hârtie nu au o natură structurată, atunci nu pot intra integral sub incidența Regulamentului (CE) nr. 45/2001. Totuși, documentele de acest tip pot conține date cu caracter personal și trebuie să existe siguranța că se poate aplica exceptarea de la articolul 4 alineatul (5) și în aceste cazuri.

18. Această diferență existentă între domeniile de aplicare ar trebui luată în considerare în mod adecvat pentru a exista siguranța că se ține seama de interesul legitim al persoanei vizate și în cazul dosarelor pe hârtie. Acesta este încă un motiv pentru care simpla „trimitere” la Regulamentul (CE) nr. 45/2001 — după cum se explică și mai jos (a se vedea punctele 38-40) — nu este suficientă deoarece nu se oferă instrucțiuni pentru cazurile în care datele cu caracter personal cuprinse în documente nu intră sub incidența domeniului de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

III. ARTICOLUL 4 ALINEATUL (5)

Analiza generală a dispoziției

19. Articolul 4 alineatul (5) propus abordează chestiunea relației dintre accesul la documente și dreptul la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal, înlocuind actualul articol 4 alineatul (1) litera (b), care a fost foarte criticat pe motiv că este ambiguu cu privire la relația exactă dintre aceste drepturi fundamentale. Articolul actual a fost adus și în fața Tribunalului de Primă Instanță⁽⁸⁾. În prezent, la Curtea de Justiție se află pe rol o cale de atac întemeiată pe motive de drept⁽⁹⁾.

20. În acest context, există motive întemeiate să se înlocuiască articolului 4 alineatul (1) litera (b). AEPD înțelege că Comisia a folosit această ocazie pentru a propune modificarea articolului 4 alineatul (1) litera (b). Cu toate acestea, AEPD nu susține dispoziția propusă în forma redactată de către Comisie.

21. În primul rând, AEPD nu este convinsă că este momentul potrivit pentru modificări, deoarece există un apel pe rolul

Curții de Justiție. În acest apel sunt în joc chestiuni fundamentale.

22. În al doilea rând, și mai important: propunerea nu oferă soluția potrivită. Ea cuprinde doar o normă generală [a doua teză din articolul 4 alineatul (5)] care:

— nu reflectă Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauza Bavarian Lager,

— nu răspunde nevoii de a avea un echilibru corect între drepturile fundamentale în discuție,

— nu este viabilă deoarece se referă la legislația CE privind protecția datelor care nu oferă un răspuns clar în cazul în care trebuie luată o decizie cu privire la accesul public.

În plus, aceasta constă dintr-o normă specifică [prima teză din articolul 4 alineatul (5)] care, în principiu, este bine definită, dar are un domeniu de aplicare mult prea limitat.

Nu este momentul potrivit pentru modificări

23. AEPD este pe deplin conștientă de posibilele interacțiuni — și posibilele tensiuni — dintre accesul la documente și dreptul la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal. În documentul său de referință cu privire la accesul public la documente și protecția datelor, publicat în iulie 2005, AEPD a făcut o analiză riguroasă a chestiunilor care apar ca urmare a aplicării simultane a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și a Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

24. În special, AEPD a subliniat faptul că accesul public, pe de o parte, și dreptul la viață privată și la protecția datelor, pe de altă parte, sunt drepturi fundamentale consfințite prin diferite instrumente juridice la nivel european și reprezintă elemente-cheie ale „bunei guvernante”. Nu există o ordine ierarhică între aceste drepturi și, în unele cazuri, aplicarea simultană a celor două regulamente nu duce la obținerea unui răspuns evident. Conform documentului de referință elaborat de AEPD, soluția poate fi găsită în excepția privind viața privată, prevăzută de actualul articol 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. După cum se explică în documentul de referință, această dispoziție impune trei condiții care trebuie îndeplinite integral pentru ca excepția privind accesul public să se poată aplica:

— trebuie să fie în joc viața privată a persoanei vizate,

— accesul public trebuie să afecteze semnificativ persoana vizată,

— accesul public nu este permis prin legislația privind protecția datelor.

⁽⁸⁾ Hotărârea din 8 noiembrie 2007, Bavarian Lager/Comisia, T-194/04. Pe rol se mai află încă alte două cauze care se referă la aceeași chestiune.

⁽⁹⁾ Cauza pe rol C-28/08 P, Comisia/Bavarian Lager (JO C 79, p. 21).

25. Liniile principale ale analizei AEPD au fost confirmate de Tribunalul de Primă Instanță în cauza Bavarian Lager, în care Tribunalul de Primă Instanță a trebuit să interpreteze relația dintre Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, precum și excepția privind protecția datelor cu caracter personal existentă în acest ultim regulament. Principalele elemente ale acestei hotărâri vor fi folosite pentru fundamentarea prezentului aviz. Comisia a decis să facă apel împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță; în prezent, cauza se află pe rolul Curții de Justiție. În această cauză aflată la Curtea de Justiție, poziția AEPD este aceea că hotărârea Tribunalului de Primă Instanță ar trebui menținută.

26. Prin urmare, nu pare a fi momentul cel mai potrivit să se modifice dispoziția cu privire la relația dintre accesul la documente și protecția datelor cu caracter personal având în vedere cauza care se află pe rolul Curții de Justiție. Această cauză nu se referă doar la interpretarea actualei formulări din articolul 4 alineatul (1) litera (b) ⁽¹⁰⁾, ci abordează și problematica fundamentală a echilibrului dintre drepturile fundamentale în discuție ⁽¹¹⁾. În aceste condiții, ar fi mai bine să se aștepte hotărârea instanței și să nu se adopte regulamentul înainte de pronunțare.

Modificarea nu reflectă hotărârea Tribunalului de Primă Instanță

27. Faptul că se preferă să se aștepte hotărârea Curții de Justiție este motivat și de substanța dispoziției propuse. În memorandumul explicativ, Comisia susține că modificările propuse au de asemenea rolul de a ține seama de hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauza Bavarian Lager. Cu toate acestea, modificarea nu reflectă poziția Tribunalului de Primă Instanță.

28. În special, AEPD menționează că propunerea Comisiei elimină orice trimitere la răul provocat „vieții private și integrității” unei persoane drept un prag necesar pentru a justifica refuzul accesului la documentele care conțin date cu caracter personal. În acest mod, propunerea Comisiei afectează foarte mult echilibrul obținut până acum de către legiuitor, aceasta fiind interpretarea Tribunalului de Primă Instanță. Propunerea redirecționează chestiunea accesului la documentele care conțin date cu caracter personal de la Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 către Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

29. Este important, cel puțin atât timp cât hotărârea Tribunalului de Primă Instanță rămâne punctul de referință în acest

⁽¹⁰⁾ În mod clar, este la latitudinea legiuitorului de a modifica textul unui instrument legislativ. Faptul că interpretarea textului în cauză face obiectul unei dispute în instanță nu schimbă acest lucru.

⁽¹¹⁾ Referitor la acest echilibru, a se vedea punctele 31-37 de mai jos.

domeniu delicat, ca modificările propuse să țină cu adevărat seama de această hotărâre și să nu se îndepărteze foarte mult de ea. Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță nu numai că oferă o interpretare a unor dispoziții relevante atât din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, cât și din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, ci și trasează un echilibru corect între drepturile protejate de aceste două regulamente. AEPD subliniază că este important ca legiuitorul să mențină acest echilibru, eventual clarificând, în același timp, dispozițiile relevante.

30. În punctele următoare ale prezentului aviz, AEPD argumentează de ce — contrar punctului de vedere exprimat de către Comisie — articolul 4 alineatul (5) propus nu reflectă jurisprudența Curții.

A doua teză din articolul 4 alineatul (5) nu răspunde necesității de asigurare a unui echilibru corect

31. În a doua teză din articolul 4 alineatul (5) se prevede: „Alte date cu caracter personal se divulgă în conformitate cu condițiile referitoare la prelucrarea legală a unor astfel de date, stabilite prin legislația comunitară privind protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal”.

32. Din această dispoziție reiese că autoritatea care decide cu privire la o solicitare de acces public trebuie să își bazeze decizia nu pe Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, ci pe Regulamentul (CE) nr. 45/2001. Așadar, dispoziția conține așa-numita „teorie a trimiterii” ⁽¹²⁾, astfel cum a fost apărută de către Comisie în fața Tribunalului de Primă Instanță în cauza Bavarian Lager.

33. Această teorie a fost respinsă de către Curte în baza formulării actuale a articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. Curtea și-a bazat respingerea pe formularea următoare: divulgarea poate fi refuzată doar dacă viața privată și integritatea unei persoane ar fi subminate. Totuși, acest raționament al Curții nu este doar o interpretare textuală, ci reflectă rezultatul unei echilibrului între cele două drepturi fundamentale în cauză: accesul public și protecția datelor.

34. Această nevoie de a avea un echilibru corespunzător între aceste drepturi fundamentale — altfel spus, o „abordare echilibrată”, după cum este definită în mod curent — a fost accentuată și într-o serie de documente care abordează

⁽¹²⁾ Deoarece transferă criteriul de la Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 la Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

coliziunea între cele două drepturi. Acesta a fost cazul, de exemplu, în Avizul 5/2001 al Grupului de lucru al articolului 29 ⁽¹³⁾ și în documentul de referință al AEPD. O abordare similară a existat și în proiectul de convenție a Consiliului Europei privind accesul la documente oficiale, în care se stabilește că părțile contractante pot limita dreptul de acces la documente oficiale cu scopul protejării, inter alia, „a vieții private și a altor interese personale legitime” ⁽¹⁴⁾.

35. Pe de altă parte, trebuie respectat dreptul la accesul public, care înseamnă în orice caz că:

— obiectivul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 ar trebui respectat. Regulamentul ar trebui să confere în cea mai mare măsură posibilă dreptul la accesul public ⁽¹⁵⁾. Acest lucru înseamnă că, în principiu, toate documentele instituțiilor ar trebui să fie accesibile publicului ⁽¹⁶⁾. În consecință, excepțiile la acest drept trebuie interpretate și aplicate în mod restrictiv, astfel încât să nu se încalce principiul general consfințit prin regulament ⁽¹⁷⁾,

— având în vedere natura dreptului la acces public, nu este obligatoriu ca o persoană să își justifice cererea și, prin urmare, aceasta nu trebuie să demonstreze în nici un fel interesul pe care îl are în accesarea documentului solicitat ⁽¹⁸⁾.

36. Pe de altă parte, trebuie respectat dreptul la protecția datelor:

— protecția datelor cu caracter personal este prevăzută într-un sistem de control și echilibrare care nu interzice prelucrarea datelor cu caracter personal, dar care supune această prelucrare unei serii de măsuri de protecție și garanții. Prelucrarea datelor cu caracter personal este permisă în cazul în care persoana vizată își exprimă consimțământul ferm în acest sens sau dacă prelucrarea este necesară în alte scopuri de interes public sau privat [articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001],

— dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 45/2001 trebuie interpretate în mod necesar prin prisma drepturilor fundamentale, în special a dreptului la protecția vieții private ⁽¹⁹⁾,

— prin urmare, prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie să se facă în conformitate cu principiul proporționalității și să nu submineze într-un mod efectiv și specific vreun interes legitim al persoanei vizate.

37. Un astfel de echilibru nu poate fi garantat printr-o simplă trimitere la Regulamentul (CE) nr. 45/2001 care „urmărește să asigure protecția drepturilor și a libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special a dreptului la viață privată, în cursul prelucrării datelor cu caracter personal” ⁽²⁰⁾. Probabil că această soluție respectă dreptul la protecția datelor, dar nu respectă dreptul la accesul public.

A doua teză din articolul 4 alineatul (5) nu oferă o soluție viabilă

38. Regulamentul (CE) nr. 45/2001 nu oferă un răspuns clar pentru cazul în care o instituție sau un organism comunitar trebuie să decidă cu privire la o solicitare de acces public. Pe scurt ⁽²¹⁾, articolul 5 din regulament permite prelucrarea datelor cu caracter personal dacă aceasta este „necesară pentru îndeplinirea unei sarcini de interes public” sau dacă aceasta este „necesară pentru a se respecta obligația legală a operatorului”. Cu alte cuvinte, legalitatea prelucrării nu este determinată de interesul de protecție a datelor în sine, ci de necesitatea prelucrării în alt scop (indiferent dacă este sau nu prevăzut într-o obligație legală). De aici se ajunge la concluzia că, din moment ce necesitatea nu este stabilită de articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 (și nici de alte prevederi ale acestui regulament), legea concepută pentru protecția altor interese — în acest caz, dreptul de a avea acces la documente — ar trebui să conțină îndrumări adecvate.

39. Totuși, conform propunerii, toate solicitările de acces la documente care conțin date cu caracter personal — cu excepția cazului în care se aplică dispoziția specifică de la prima teză a articolului 4 alineatul (5) — ar trebui evaluate pe baza unei trimiteri la Regulamentul (CE) nr. 45/2001. O astfel de trimitere nu oferă îndrumarea adecvată pentru echilibrarea intereselor. Acest lucru ar putea duce la apariția unui rezultat indezirabil (o situație fără ieșire).

⁽¹³⁾ Avizul 5/2001 privind Raportul special al Ombudsmanului European către Parlamentul European ca urmare a proiectului de recomandare adresată Comisiei Europene în plângerea 713/98/IJH, 17 mai 2001, WP 44, disponibil pe website-ul grupului de lucru.

⁽¹⁴⁾ Articolul 3(f) din proiectul de convenție, aflată în prezent în curs de finalizare la Consiliul Europei. Cea mai recentă variantă de proiect poate fi găsită la adresa: <http://assembly.coe.int/Main.asp?link=/Documents/WorkingDocs/Doc08/EDOC11631.htm>

⁽¹⁵⁾ Articolul 1 și considerentul 4 din regulament; considerentul 4 va fi renumărat considerentul 6 după modificarea regulamentului conform propunerii.

⁽¹⁶⁾ Considerentul 11 din regulament; considerentul 11 va fi renumărat considerentul 17 după modificarea regulamentului conform propunerii.

⁽¹⁷⁾ Punctul 94 din hotărârea Tribunalului de Primă instanță în cauza Bavarian Lager și jurisprudența menționată în această hotărâre.

⁽¹⁸⁾ Punctul 107 din hotărârea Tribunalului de Primă instanță în cauza Bavarian Lager, analizat la punctul 40 de mai jos.

⁽¹⁹⁾ A se vedea, în acest sens, în special hotărârea Curții de Justiție în cauza Österreichischer Rundfunk.

⁽²⁰⁾ Punctul 98 din hotărâre.

⁽²¹⁾ A se vedea documentul de referință al AEPD pentru explicații mai detaliate cu privire la articolul 5.

40. În final, trebuie menționat că trimiterea la Regulamentul (CE) nr. 45/2001 nu rezolvă incompatibilitatea dintre dreptul la acces public și obligația de a dovedi necesitatea de transferare a datelor cu caracter personal, prevăzută la articolul 8 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001. În cauza *Bavarian Lager*, Tribunalul de Primă Instanță arată: „Într-adevăr, dacă solicitantul ar fi obligat să demonstreze caracterul necesar al transferului, ca o condiție suplimentară impusă prin Regulamentul (CE) nr. 45/2001, această exigență ar fi contrară obiectivului Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, anume acela al accesului public cât mai larg la documentele deținute de instituții”⁽²²⁾.

Domeniul de aplicare a primei teze din articolul 4 alineatul (5) este mult prea limitat

41. Prima teză a articolului 4 alineatul (5) din propunere are următorul cuprins: „Se divulgă numele, titlurile și funcțiile celor care dețin o funcție publică, ale funcționarilor publici și ale reprezentanților grupurilor de interese, atunci când sunt legate de activitatea lor profesională, cu excepția cazului în care, având în vedere circumstanțele speciale, divulgarea ar afecta negativ persoanele în cauză”. În acest caz se oferă o normă specifică pentru anumite tipuri de date referitoare la o categorie specifică de persoane.

42. Ca o primă observație preliminară, AEPD menționează că nu există nicio îndoială că prima teză din articolul 4 alineatul (5) respectă dreptul la acces public. În situațiile abordate de această teză, în mod normal se acordă accesul public la documente. În opinia AEPD, dispoziția respectă și dreptul la protecția datelor. Aici este inclusă și situația analizată de către Tribunalul de Primă Instanță în cauza *Bavarian Lager*, precum și alte situații comparabile. Conform Tribunalului: în acest situații, divulgarea numelor nu conduce la o ingerință în viața privată a persoanelor, iar persoanele în cauză nu au niciun motiv să considere că au beneficiat de un tratament confidențial⁽²³⁾.

43. Ca o a doua observație preliminară, se poate spune că dispoziția este, în principiu, bine definită și îndeplinește condițiile de siguranță juridică. Dispoziția definește calitățile diferite în care acționează persoanele și limitează datele cu caracter personal care pot fi divulgate. Dincolo de chestiunea caracterului adecvat al acestor limitări, ele sunt clar formulate. De asemenea, sunt conforme cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001: divulgarea datelor înseamnă prelucrarea legală — deoarece se bazează pe obligația legală prevăzută la articolul 4 alineatul (5) — iar scopul este limitat, respectiv acordarea accesului public.

⁽²²⁾ Punctul 107 din hotărârea Tribunalului de Primă Instanță. N.B.: Articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 impune, de asemenea, și alte obligații, dar acestea nu ridică niciun fel de problemă în contextul actual.

⁽²³⁾ A se vedea în special punctele 131, 132 și 137 din hotărâre.

44. În ce privește limitarea domeniului de aplicare *ratione personae*, trebuie comunicate anumite date ale celor care dețin o funcție publică, ale funcționarilor publici și ale reprezentanților grupurilor de interese. Se pare că această dispoziție are drept obiectiv doar să rezolve consecințele hotărârii Tribunalului de Primă Instanță în cauza *Bavarian Lager*. Se pune întrebarea de ce dispoziția nu abordează o categorie mai mare de persoane vizate, în relație cu activitățile lor profesionale. Argumentele care stau la baza prezumției că, în această relație, datele cu caracter personal ar trebui comunicate în mod normal sunt valabile și pentru:

— angajații din sectorul privat sau persoanele care desfășoară activități independente, care nu se includ în categoria *reprezentanților grupurilor de interese*, cu excepția cazului în care există motive să se considere că divulgarea respectivă ar avea un efect negativ asupra persoanei,

— cercetătorii universitari care își prezintă rezultatele cercetării lor,

— experții care își prezintă domeniul de specializare în cadrul unui proces public,

— cadrele didactice din învățământul preuniversitar și universitar în cadrul îndeplinirii funcțiilor lor de predare sau susținere de conferințe.

45. Aceste exemple sugerează că ar fi fost util să se elaboreze o dispoziție mai amplă, sub care să intre datele a diferite categorii de persoane în cadrul desfășurării activității lor profesionale.

46. O a doua limitare — *ratione materiae* — din prima teză din articolul 4 alineatul (5) al propunerii se referă la elementele de date. Se divulgă doar numele, titlurile și funcțiile. Acest lucru exclude datele care divulgă elemente legate de situația privată a persoanei în cauză, chiar dacă aceste date nu se califică drept sensibile în sensul articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001. Se poate aduce în discuție și adresa privată, numărul de telefon și adresa de e-mail sau alte date — cum ar salariile și cheltuielile — ale înalților oficiali sau ale politicianilor.

47. Totuși, sunt excluse și elementele care nu au legătură cu situația privată a persoanei în cauză, cum ar fi adresa administrativă a persoanei respective (adresa fizică și cea de e-mail), precum și informațiile cu un caracter mai general cu privire la funcția persoanei.

48. Un aspect mai important al abordării inițiate de propunere îl reprezintă faptul că în document se include rareori doar un nume. De obicei, numelui respectiv îi sunt asociate și alte date referitoare la persoană. De exemplu, cauza Bavarian Lager se referă la accesul la procesul-verbal al unei reuniuni. Este ușor de imaginat că în procesul-verbal se menționează nu doar numele persoanelor prezente la reuniune, ci și contribuția acestora la dezbaterile din cadrul reuniunii. Această contribuție ar putea fi uneori calificată drept date sensibile, în sensul articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, cum este cazul în care se exprimă o opinie politică. Prin urmare, este puțin probabil că datele speciale pot fi luate în considerare separat.

IV. O SOLUȚIE ALTERNATIVĂ

Necesitatea de a avea îndrumări clare din partea legiuitorului

49. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ar trebui să ofere îndrumări instituțiilor și organismelor care se ocupă de solicitările de acces public la documentele care conțin date cu caracter personal, cu respectarea deplină a echilibrului corect dintre cele două drepturi fundamentale în cauză.

50. Conform AEPD, este necesară o discuție suplimentară cu privire la modalitatea de transpunere a acestor orientări într-o dispoziție legală specifică. După cum s-a putut vedea în trecut, aceasta este o chestiune care include considerații fundamentale și dificile. Redactarea trebuie să fie cât se poate de atentă, cu contribuții din partea diverselor părți interesate.

Soluția alternativă

51. Ca o contribuție la discuție, AEPD propune următoarea dispoziție pentru accesul public la datele cu caracter personal:

1. Datele cu caracter personal nu se divulgă atunci când o astfel de divulgare ar aduce prejudicii vieții private sau integrității persoanei vizate. Un astfel de prejudiciu nu apare:

(a) în cazul în care datele se referă doar la activitățile profesionale ale persoanei în cauză, exceptând cazul în care, datorită unor circumstanțe deosebite, există un motiv să se creadă că divulgarea ar afecta în mod negativ persoana respectivă;

(b) în cazul în care datele se referă doar la o persoană publică, exceptând cazul în care, datorită unor circumstanțe deosebite, există un motiv să se creadă că divulgarea ar afecta în mod negativ persoana respectivă sau alte persoane cu care aceasta are relații;

(c) în cazul în care datele au fost deja publicate, cu acordul persoanei în cauză.

2. Cu toate acestea, datele cu caracter personal se divulgă atunci când un interes public major impune divulgarea acestora. În aceste cazuri, instituția sau organismul trebuie să specifice care este interesul public și să prezinte motivele pentru care, în cazul respectiv, interesul public primează în fața intereselor persoanei în cauză.

3. În cazul în care o instituție sau un organism refuză accesul la un document în temeiul alineatului (1), trebuie să ia în considerare posibilitatea acordării unui acces parțial la documentul respectiv.

52. Această dispoziție poate fi explicată după cum urmează:

53. Prima parte a alineatului (1) conține norma de bază și reflectă necesitatea existenței unui echilibru corect între drepturile fundamentale în discuție. Excepția pentru dreptul de acces public se aplică doar în cazul în care divulgarea ar aduce prejudicii vieții private sau integrității persoane vizate. Dispoziția se referă la viața privată (respectarea vieții private și a vieții de familie în sensul articolului 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și al articolului 8 din CEDO), și nu la protecția datelor (în sensul articolului 8 din Cartă).

54. Totuși, dreptul la protecția datelor cu caracter personal — prevăzut într-un sistem de control și echilibrare în scopul protejării persoanei vizate, a se vedea și punctul 36 de mai sus — este pe deplin luat în considerare. Dispoziția menționează obligația legală de divulgare a datelor cu caracter personal, astfel cum este prevăzută la articolul 5 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

55. Trebuie menționat că Regulamentul (CE) nr. 45/2001 nu interzice prelucrarea datelor cu caracter personal în măsura în care aceasta are la bază un temei juridic pentru prelucrare în temeiul articolului 5 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001. Aplicarea unui astfel de temei juridic într-o situație specifică trebuie examinată din perspectiva articolului 8 din CEDO și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. În acest context, ar trebui să se facă trimitere la hotărârea Curții de Justiție în cauza *Österreichischer Rundfunk* ⁽²⁴⁾. Introducerea sintagmei „prejudicii vieții private sau integrității persoane vizate” din alineatul (1) al dispoziției arată că acest criteriu stabilește de fapt dacă se acordă accesul public la datele cu caracter personal.

⁽²⁴⁾ Hotărârea Curții din 20 mai 2003, *Rechnungshof* (C-465/00) v *Österreichischer Rundfunk* și alții, precum și *Christa Neukomm* (C-138/01) și *Joseph Lauer* (C-139/01) v *Österreichischer Rundfunk*, cauzele conexe C-465/00, C-138/01 și C-139/01, ECR 2003, p. I-4989.

56. Termenul de integritate a fost și el inclus în textul actualului articol 4 alineatul (1) litera (b) și se referă la integritatea fizică a unei persoane. Acest termen poate avea valoare adăugată în situațiile în care, de exemplu, divulgarea datelor cu caracter personal ar putea duce la apariția unei amenințări la adresa integrității fizice a persoanei, fără o relație directă cu viața privată a acesteia.

57. A doua parte a alineatului (1) a dispoziției propuse are scopul de a oferi îndrumare instituției sau organismului care ia o decizie cu privire la o solicitare de acces public. Se face distincția între trei situații în care divulgarea datelor cu caracter personal nu generează, în mod normal, un prejudiciu la adresa persoanei vizate.

— Prima situație este cea reglementată de prima teză din articolul 4 alineatul (5) din propunerea Comisiei. Teza este formulată într-un mod mai extins și mai funcțional, ținând seama de observațiile critice pe care AEPD le-a făcut cu privire la prezentul text. Dispoziția recunoaște că și în această situație poate exista un motiv să se presupună că divulgarea ar afecta în mod negativ persoana respectivă. În acest caz, instituția sau organismul comunitar trebuie să examineze dacă există posibilitatea apariției aceluși efect. Cu alte cuvinte, prezumția o constituie accesul. În final, formularea „un motiv să se presupună” (etc.) este preluată din articolul 8 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

— A doua situație prevede că este permis un acces și mai extins în cazul în care sunt implicate date ale persoanelor publice. Se pot încadra aici politicienii sau alte persoane ale căror funcții sau comportament justifică în mod normal un acces mai extins al publicului pe baza dreptului acestuia de a fi informat. Și acest caz face obiectul restricției potrivit căreia poate exista o concluzie diferită într-un caz specific. În această situație ar trebui de asemenea luat în considerare un eventual efect negativ asupra rudelor.

— A treia situație se referă la datele care sunt deja în sfera publică, cu consimțământul persoanei în cauză. Acesta este cazul datelor cu caracter personal care au fost publicate pe un website sau pe un blog.

58. Alineatul (2) recunoaște faptul că poate exista un interes major care necesită accesul public. Unele date pot fi indispensabile pentru ca publicul să își poată forma o opinie informată cu privire la procesul legislativ sau la funcționarea instituțiilor europene la un mod mai general. Un

exemplu l-ar putea constitui relațiile (financiare) dintre o instituție și anumite grupuri de lobby. Deoarece alineatul conține o excepție la o excepție, sunt incluse garanții suplimentare. O instituție sau un organism trebuie să specifice de la caz la caz aplicarea dispoziției respective.

59. Alineatul (3) obligă instituția sau organismul să ia în considerare accesul parțial — de exemplu, prin ștergerea numelor din documente — ca un instrument suplimentar de asigurare a unui echilibru corect între drepturile fundamentale în discuție, acesta trebuind utilizat doar dacă există motiv de refuz.

60. În final, AEPD subliniază faptul că această soluție ar evita situația fără ieșire menționată la punctul 39 de mai sus.

V. AR TREBUI MODIFICAT REGULAMENTUL (CE) NR. 45/2001?

61. Din hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauza Bavarian Lager reiese faptul că și necesitatea de clarificare a relației dintre accesul public și protecția datelor reprezintă o urgență, având în vedere diversele interpretări care pot fi date în acest context articolului 8 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001. Controversa, *inter alia*, în cauza Bavarian Lager aflată pe rolul Tribunalului de Primă Instanță era legată de sensul frazei „demonstrează că există necesitatea transferului de date” în contextul accesului public. Dacă această clauză ar fi luată literal, ar însemna că solicitantul unui document în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 ar trebui să stabilească un motiv convingător pentru solicitarea unui document, ceea ce ar fi contrar unuia dintre obiectivele regulamentului privind accesul public, respectiv accesului cât mai extins posibil la documentele deținute de instituții ⁽²⁵⁾. Pentru a soluționa această problemă, Tribunalul de Primă Instanță a hotărât că, în cazul în care are loc un transfer de date cu caracter personal pentru a se permite exercitarea dreptului de acces la documente, solicitantul nu trebuie să dovedească necesitatea divulgării. În mod similar, un transfer de date care nu se încadrează în excepția de la articolul 4 alineatul (1) litera (b) nu poate aduce prejudicii intereselor legitime ale persoanei vizate ⁽²⁶⁾.

62. A fost nevoie de această soluție pentru a se putea face o reconciliere între cele două regulamente într-un mod satisfăcător, dar soluția este contestată de către Comisie în apelul acesteia de la Curtea de Justiție. Comisia declară că „nici în

⁽²⁵⁾ A se vedea punctul 107 din hotărârea Tribunalului de Primă Instanță.

⁽²⁶⁾ A se vedea punctele 107 și 108 din hotărârea Tribunalului de Primă Instanță.

Regulamentul (CE) nr. 45/2001, nici în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu există vreo dispoziție care să ceară sau să permită dezactivarea [articolului 8 litera (b)] pentru a permite unei norme să producă efecte în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001”⁽²⁷⁾.

63. Conform AEPD, această tensiune ar putea fi soluționată cel mai bine prin introducerea unui considerent în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 modificat, codificându-se hotărârea Tribunalului de Primă Instanță. Un astfel de considerent ar putea avea următorul conținut: „În cazul în care datele cu caracter personal sunt transferate pentru se permite exercitarea dreptului de acces la documente, solicitantul nu trebuie să facă dovada necesității divulgării în sensul articolului 8 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001”.

VI. DREPTUL DE ACCES LA DOCUMENTE ȘI DREPTUL DE ACCES LA PROPRIILE DATE CU CARACTER PERSONAL

64. Trebuie să se facă diferența între dreptul de acces la documente, prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, și articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001. Dreptul de acces prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 acordă tuturor un drept general de acces la documente în vederea garantării transparenței organismelor publice. Articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 este mai limitat în ce privește beneficiarii dreptului de acces deoarece acordă acest drept doar persoanei vizate, în privința informațiilor care o vizează, în special pentru a permite persoanelor să controleze informațiile care le privesc. În plus, dreptul de acces în temeiul articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 este menționat la articolul 8 alineatul (2) Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

65. În aceste condiții, AEPD consideră că Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ar trebui să clarifice faptul că existența dreptului de acces la documente nu aduce atingere dreptului de acces la propriile date cu caracter personal în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

66. În plus, AEPD recomandă legiuitorului să ia în considerare introducerea în regulamentul modificat a accesului *ex officio* la datele cu caracter personal ale persoanei vizate. Într-adevăr, în practică se întâmplă ca persoanele să nu aibă cunoștință de existența dreptului de acces la propriile date cu caracter personal, după cum se stipulează în articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, și, prin urmare, solicită accesul în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001. Accesul la document le poate fi refuzat în cazul în care se aplică una din excepțiile din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 sau se poate considera că solicitarea unui acces specific nu intră în sfera de aplicabilitate a regulamentulului respectiv. Într-un astfel de caz, atunci când insti-

tuția sau organismul cunoaște motivul unei astfel de solicitări de acces (de exemplu, accesul la datele cu caracter personal ale solicitantului), instituția ar trebui să fie obligată să acorde accesul *ex officio* la datele cu caracter personal ale solicitantului.

67. Ambele aspecte ar putea fi clarificate prin introducerea unor dispoziții specifice în considerentele la Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 modificat, eventual în legătură cu considerentul 11 din regulamentul existent. Un prim considerent (sau o parte dintr-un considerent) ar putea să prevadă că dreptul de acces la documente publice nu aduce atingere dreptului de acces la datele cu caracter personal în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001. Un al doilea considerent (sau parte dintr-un considerent) ar putea include noțiunea de acces *ex officio* la propriile date cu caracter personal ale unui solicitant. În cazul în care o persoană solicită accesul la propriile date, instituția ar trebui să examineze din proprie inițiativă dacă persoana respectivă are drept de acces în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

VII. UTILIZAREA ULTERIOARĂ A DATELOR CU CARACTER PERSONAL DIN DOCUMENTELE PUBLICE

68. O altă chestiune care trebuie luată în considerare și eventual clarificată în propunerea Comisiei o reprezintă utilizarea ulterioară a datelor din documentele publice. Într-adevăr, atunci când se acordă accesul la documente, utilizarea datelor cu caracter personal din aceste documente poate face obiectul normelor aplicabile cu privire la protecția datelor cu caracter personal și în special cu privire la Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și la legislațiile naționale de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE. Reutilizarea, difuzarea și procesarea ulterioară a acestor date cu caracter personal de către solicitant, de către instituțiile care acordă accesul sau de către terți care au acces la document ar trebui să se efectueze în cadrul legislației aplicabile în domeniul protecției datelor.

69. De exemplu, în cazul în care se divulgă o listă de nume și date de contact ale unor funcționari publici ca urmare a unei solicitări de acces, lista respectivă nu ar trebui folosită pentru a face din respectivii funcționari publici ținta unor campanii de marketing sau pentru a stabili profilul acestora, exceptând atunci când astfel de acțiuni sunt în conformitate cu legislația aplicabilă în domeniul protecției datelor.

70. Prin urmare, ar fi indicat ca legiuitorul să folosească această ocazie pentru a sublinia această relație. Această abordare este consecventă cu opțiunea legiuitorului din Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public. Într-adevăr, în ultima directivă menționată,

⁽²⁷⁾ A se vedea solicitarea Comisiei în cauza C-28/08 P menționată în nota de subsol 7.

conformitatea deplină cu principiile privind protecția datelor cu caracter personal în conformitate cu Directiva 95/46/CE este una dintre condițiile care sunt menționate explicit pentru reutilizarea informațiilor din sectorul public ⁽²⁸⁾.

71. În această perspectivă, AEPD propune introducerea unui considerent în care să se prevadă că „în cazul în care se acordă accesul la documente, utilizarea ulterioară a datelor cu caracter personal din documentele respective face obiectul normelor aplicabile cu privire la protecția datelor cu caracter personal și în special al legislațiilor naționale de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE”.

VIII. CONCLUZIE

72. Atenția AEPD a fost atrasă în special de faptul că propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei conține o dispoziție referitoare la relația delicată dintre accesul la documente și la drepturile la viața privată și la protecția datelor cu caracter personal, respectiv articolul 4 alineatul (5) propus. Prezentul aviz susține într-o oarecare măsură motivele care stau la baza înlocuirii actualului articol 4 alineatul (1) litera (b) cu o nouă dispoziție, dar nu susține dispoziția în sine.

73. Această dispoziție este criticată din motivele următoare:

1. AEPD nu este convinsă că este momentul potrivit pentru modificări, deoarece există un apel pe rolul Curții de Justiție. În acest apel sunt în joc chestiuni fundamentale.
2. Propunerea nu oferă soluția potrivită. Ea cuprinde doar o normă generală [a doua teză din articolul 4 alineatul (5)] care:
  - nu reflectă Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauza Bavarian Lager,
  - nu răspunde nevoii de a avea un echilibru corect între drepturile fundamentale în discuție,
  - nu este viabilă deoarece se referă la legislația CE privind protecția datelor care nu oferă un răspuns clar în cazul în care trebuie luată o decizie cu privire la accesul public.
3. Aceasta constă dintr-o normă specifică [prima teză din articolul 4 alineatul (5)] care, în principiu, este bine definită, dar are un domeniu de aplicare mult prea limitat.

74. Ca o contribuție la discuție, AEPD propune următoarea excepție de la accesul public la datele cu caracter personal:

1. *Datele cu caracter personal nu se divulgă atunci când o astfel de divulgare ar aduce prejudicii vieții private sau integrității persoanei vizate. Un astfel de prejudiciu nu apare:*

(a) *în cazul în care datele se referă doar la activitățile profesionale ale persoanei vizate, exceptând cazul în care, datorită unor circumstanțe deosebite, există un motiv să se creadă că divulgarea ar afecta în mod negativ persoana respectivă;*

(b) *în cazul în care datele se referă doar la o persoană publică, exceptând cazul în care, datorită unor circumstanțe deosebite, există un motiv să se creadă că divulgarea ar afecta în mod negativ persoana respectivă sau alte persoane cu care aceasta are relații;*

(c) *în cazul în care datele au fost deja publicate, cu acordul persoanei în cauză.*

2. *Cu toate acestea, datele cu caracter personal se divulgă atunci când un interes public major impune divulgarea. În aceste cazuri, instituția sau organismul trebuie să specifice care este interesul public și să prezinte motivele pentru care, în cazul respectiv, interesul public primează în fața intereselor persoanei vizate.*

3. *În cazul în care o instituție sau un organism refuză accesul la un document în temeiul alineatului (1), trebuie să ia în considerare posibilitatea acordării unui acces parțial la documentul respectiv.*

75. Avizul identifică câteva alte puncte ale regulamentului privind accesul public în care sunt necesare clarificări, în special în ce privește relația acestuia cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 45/2001. Aceste clarificări pot fi realizate prin introducerea de considerente sau prin eventuale dispoziții legislative cu privire la subiectele următoare:

(a) Conceptul de document, astfel încât să se asigure o aplicare cât mai extinsă a regulamentului privind accesul public.

(b) Interpretarea articolului 8 alineatul (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 în contextul accesului public, astfel încât să se asigure că solicitantul de acces public nu are nevoie să dovedească necesitatea divulgării.

(c) Relația dintre dreptul de acces la documente publice și dreptul de acces la propriile date cu caracter personal în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001, astfel încât să

⁽²⁸⁾ A se vedea considerentul 21 și articolul 1 alineatul (4) din Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 345, 31.12.2003, p. 90).

se asigure că dreptul de acces la documentele publice nu aduce prejudiciu dreptului de acces la propriile date cu caracter personal.

- (d) Obligația unei instituții de a examina din proprie inițiativă dacă persoana respectivă are drept de acces în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001, atunci când o persoană solicită accesul la datele care o vizează în temeiul regulamentului privind accesul public.
- (e) Utilizarea ulterioară a datelor cu caracter personal din documentele publice, pentru a exista siguranța că

această utilizare ulterioară face obiectul normelor aplicabile cu privire la protecția datelor personale.

Adoptat la Bruxelles, 30 iunie 2008.

Peter HUSTINX

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor
